

ej, vilde det være blevet noget nær det samme, og det ligger vel egentlig i den Maade, hvorpaa Kommissioner blive sammensatte, her i vort lille Land. Det ligger i den Maade, hvorpaa Kommissionerne laves hyggelige. Naar der skal nedlægges en Kommission, er det først og fremmest Opgaven at lave den hyggelig, sørge for, at det bliver en lille Familiefreds, hvor der kun mangler en dampende Temasfære og Tvebakker, for at man kan faa Indtrykket af, at alt er saa fredeligt og hyggeligt som en lille Idyl. Ude i vort Land kæmpe Tanterne mod hinanden; der staar Tanke mod Tanke. Det vilde da være ganske naturligt, at man ved en Kommissions Medsættelse søgte at tage Medlemmerne ude omkring paa de Steder, hvor Tanterne brydes. Det er jo saaledes, at den ene Tanke føder den anden, og at den ene Tanke befrugter den anden. Det vilde derfor være ganske naturligt, om man søgte at faa de modsatte Ansættelser bragte sammen og søgte at faa de forskellige Tanter, der røre sig i vort Folk, repræsenterede i Kommissionen. Men paa den Maade nedlægges Kommissioner ikke og det var dog den eneste Maade, hvorpaa de vilde komme til at gøre nogen Gavn. Men man tager af Samfundets Spidser, blandt de øverste Tusinder, blandt dem, som ere udmærkede nok i Forvejen med forskellige ydre Tegn, med Titler o. s. v., blandt dem med de store Gods og dem, som paa anden Maade indtage en Plads mellem de øverste Tusinder. Der finder man Grundstammen til Kommissionen, og saa finder man, for at det skal se pænt ud, en eller anden stiftelig Husmand eller Arbejder, som man ved ikke vil gøre ret meget. Spræl, og putter ham ind i Kommissionen. Saa siger man: Nu er Kommissionen godt sammensat, thi alle de forskellige Livsstillinger ere repræsenterede. Men det kommer ikke an paa, om de forskellige Livsstillinger ere repræsenterede, men derimod paa, om de forskellige Ansættelser ere repræsenterede, om der i Kommissionen sidder Folk med Mening mod Mening, for at der kommer et Arbejde, et Resultat ud deraf. Det er sørgeligt, synes det mig, naar dette er den første Frugt af det nye oprettede Landbrugsministerium og af en af den danske Vovgivningsmagt nedsat Kommissions Overvejelse i de 36 Timer, hvori den har været samlet, saaledes som det ærede Medlem har været saa ventig at aabenbare for os. Det første Skridt, der saaledes er gjort, er at byde Landarbejderne Stene for Brød. Hvis det havde været en anden Afdeling af Arbejdere, hvis det havde været de organiserede Arbejdere i Byerne, som staa i en fast slut-

tet Organisation, og som have Organer til at udtale sig i, og have Tillidsmænd, der ere stillede paa saadanne Pladser, at de frit kunne løfte Røsten, tror jeg, at et Kommissionsarbejde vilde have set ganske anderledes ud, end dette er kommet til at se ud. Men man staar her over for Landarbejdere, der endnu staa meget tilbage, hvad Organisation angaar, som endnu ikke have faaet indset Nødvendigheden af at slutte sig sammen i den Udstrækning, som de burde. Og disse Landarbejdere byder man saa Stene i Stedet for Brød. Man byder dem en Lov og siger, at man vil hjælpe dem, men ser man rigtig efter, er det Arbejdsgiverne, som skulle hjælpes, og de enkelte Arbejdere, som Loven kommer til at omfatte, ville saa langt fra blive hjulpede, at det synes mig, at de langt snarere ville komme i større Afhængighedsforhold og i større økonomisk Afhængighed, end de hidtil have været; de ville blive meget daarligere stillede end før, da de stode frit med deres Arbejdsdygtighed, kunde stifte Plads, som de vilde, og ikke vare bundne til Stedet, som de blive efter denne Lov. Denne Kommission blev nedsat for at udarbejde en Plan over, hvorledes der paa gunstige Vilkaar kunde tilvejebringes Jordlodder til Landarbejdere; men det er tydeligt og klart, og det fremgaar ogsaa af en Del af Diskussionen her og af Udtalelserne fra det ærede Medlem, som jeg stadig refererer til, at Kommissionen har opfattet sin Opgave paa en anden Maade, har opfattet den saaledes, at det, den har søgt og fundet, er, at skaffe Arbejdsgiverne ude paa Landet Arbejdskraft. Man ser f. Eks. af de Beretninger, der ere knyttede hertil, hvorledes det, Kommissionen har søgt, har været Oplysninger om, hvorledes man har løst dette Spørgsmaal i andre Lande. Det er det, man fortrinnsvis har søgt frem for at hjælpe Landarbejderne. Det er jo ganske betegnende for, hvorledes den ærede Minister siden hen har ført Loven endnu lidt længere ud. I og for sig ser jeg ikke den store Forskel paa Landbrugsministeriets Plan og saa Ministerens Lov. Det, der ligger imellem, er saa lidt, saa det væsentligt maa siges at være det samme. Men det er ganske betegnende, hvorledes vort nyoprettede Landbrugsministerium har tænkt sig, at det, som Landbrugsministeriet har lavet, ikke var godt nok, det skulde gøres værre endnu. Man ser det blandt andet deraf, at medens Kommissionen bibeholder Navnet Husmandslodder, kalder Landbrugsministeriet det for Pligt-huse. Pligtarbejdshuse havde været nok saa træffende, og Ministeren har ved sit Navn paa Husene ligesom sat Fingeren paa Kommissionens Arbejde og sagt: Det, som